

واکاوی بنیان‌های نظری راهبرد استحفاظی «معاصر سازی» برای میراث معماری

محمد دبدبه^{۱*}، امید شاطری وایقان^۲

۱- باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی، شبستر، ایران

*نویسنده مسئول: mohammad.dabdabeh74@gmail.com

۲- گروه معماری، واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی، شبستر، ایران

omidshateriy@gmail.com

چکیده

در درازای تاریخ، همواره، اعمال تغییرات جزئی در بناها، با هدف تعریف کاربری جدید، مورد اهتمام عملی واقع شده است، به عبارت دیگر این بناها می‌توانند با ارائه کاربری جدید و مورد نیاز دنیای امروز خود را از تیغ بولدوزرها نجات دهند. با این حال، انطباق^۱ یا استفاده مجدد (تغییر کاربری) انطباقی^۲ به عنوان یک حوزه تخصصی که مستقلاً با مبانی نظری و عملی خود پشتیبانی شده باشد، از دهه هفتاد قرن بیستم میلادی پا به عرصه وجود نهاده است. این نوشتار، جستاری در باب معاصر سازی مبانی نظری حفاظت و مرمت استحفاظی^۳ است که خاستگاه و نیز سیر تطوری اندیشه‌های این حوزه تخصصی را تا کنون، باید در ژرفنای آن جست.

واژه‌های کلیدی: انطباق، تغییر کاربری، معاصر سازی، مبانی نظری، مرمت

1. Adaptation
2. Adaptive Reuse
3. Restoration